

Laur dla Zofii Gołubiew

2015-05-30

Dyrektor Muzeum Narodowego w Krakowie Zofia Gołubiew została laureatką nagrody Laur Krakowa XXI wieku przyznawanej przez reprezentantów trzech środowisk: nauki, sztuki i biznesu. Odebrała ją w piątek (29 maja) z rąk Prezes Kapituły Anny Zabdyr-Jamróż oraz Prezydenta Miasta Krakowa Jacka Majchrowskiego, podczas uroczystej Gali, która odbyła się w Muzeum Historycznym Miasta Krakowa.

Zofia Gołubiew otrzymała Laur Krakowa XXI wieku za tworzenie przestrzeni społecznej, inspirującej do poszukiwania źródła wartości w harmonii i pięknie, współpracy różnorodnych środowisk. Wyrażamy podziękowanie dla muzealnika przenoszącego kulturę przeszłości, teraźniejszości w przyszłość nauki, sztuki i biznesu – czytamy w uzasadnieniu Kapituły.

- To wspaniałe wyróżnienie pozwala nam honorować wybitne, związane z Krakowem osobowości – ludzi, którzy poprzez własne wysiłki, ale też poprzez owocną współpracę z różnymi środowiskami – pomnażają dziedzictwo intelektualne miasta. I sprawiają, że Kraków jako liczący się ośrodek życia kulturalnego i naukowego – wkracza w XXI wiek. Tak jak od lat czyni to dyrektor Muzeum Narodowego w Krakowie, pani Zofia Gołubiew. Działanie na styku kultury i biznesu jest bardzo delikatną kwestią. Szczególnie więc chciałbym pokreślić zasługi pani dyrektor - jej wielkie zaangażowanie i wspaniałe efekty pracy - powiedział podczas uroczystości Prezydent Miasta Krakowa Jacek Majchrowski.

Prezydent Krakowa podkreślił, że Muzeum Narodowe w Krakowie należy też bezsprzecznie do najważniejszych partnerów krakowskiego samorządu. Jego działania korespondują ze strategią rozwoju Krakowa, a bezpośrednia współpraca z magistratem pozwalają szybko i sprawnie realizować ważne dla Krakowa przedsięwzięcia – tak jak to miało miejsce w przypadku renowacji Sukiennic.

Laur Krakowa XXI wieku przyznawany jest od 2001 r. To autorski projekt Anny Zabdyr-Jamróż. Ideą nagrody jest tworzenie i utrzymywanie relacji porozumienia i współpracy między różnymi środowiskami, bo tylko w taki sposób społeczeństwo czerpie pełny wymiar z osiągnięć wszelkich dziedzin i zachowuje naturalną równowagę w życiu jednostek.

Zofia Gołubiew jest historykiem sztuki, muzealnikiem i dyrektorem Muzeum Narodowego w Krakowie, którą to funkcję sprawuje od 2000 roku. Przez 10 kolejnych lat była pierwszą i jedyną kobietą sprawującą nadzór nad polskim muzeum narodowym – w dodatku – nad największą placówką muzealną w kraju. Dyrektura Zofii Gołubiew przyniosła Muzeum wiele zmian, inicjując gwałtowny rozwój. Nastąpiła zasadnicza poprawa infrastruktury, remontom konserwatorskim poddane zostały: Kamienica Szołayskich, Kamienica Łozińskich, Pałac Biskupa Erazma Ciołka, Dom Jana Matejki i Dom Józefa Mehoffera wraz z ogrodem. Zakończono czteroletni remont i modernizację Galerii Sztuki Polskiej XIX wieku w Sukiennicach. Do szczególnych osiągnięć Dyrektor zaliczyć można innowacyjną w polskim muzealnictwie koncepcję przeniesienia zbiorów z remontowanych Sukiennic do Zamku w Niepołomicach. W Muzeum rozwinęły się projekty naukowe i badawcze oraz konserwacja prewencyjna – także działalność edukacyjna dla osób niepełnosprawnych i różnych grup społecznych. Placówka stała się liderem w pozyskiwaniu funduszy europejskich, rozpoczęto modernizację kolejnych oddziałów - Muzeum Karola Szymanowskiego w willi „Atma” w Zakopanem, i powstanie nowych – jak Ośrodek Kultury Europejskiej EUROPEUM. Zainaugurowano projekt *Europejskie Centrum Numizmatyki Polskiej*,

który po 70 latach przywrócił świetność Pałacyku Czapskich sfinalizowany został ekspozycją najlepszej na świecie kolekcji polskich monet, medali i banknotów, dotychczas niedostępnej dla szerokiej publiczności.

Zofia Gołubiew jest posiadaczką wielu uznanych odznaczeń, nagród i wyróżnień. Do najważniejszych zaliczyć można: Srebrny Krzyż Zasługi (1979), nagrodę indywidualną „Najciekawsze Wydarzenie Muzealne Roku” za pomysł przewodnika-informatora po Galerii Sztuki Polskiej XX wieku (1983), nagrodę zespołową „Wydarzenie Muzealne Roku” za wystawę prac Artura Grottgera (1988), Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1999), Odznaczenie Prezydenta Ukrainy – Order Księżnej Olgi III klasy (2004), Złoty Medal „Zasłużony Kulturze – Gloria Artis” (2005), tytuł „Krakowianka Roku 2007” przyznawany przez klub Soroptimist International (2008), Odznaczenie Prezydenta Ukrainy – Order Księżnej Olgi II klasy (2008), Nagrodę Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa za wybitne dokonania w kategorii Kultura i Sztuka (2008), Złoty Medal za Długoletnią Służbę (2010), Statuetkę Honorowego Hipolita, Godność Lidera Pracy Organicznej oraz Srebrny Medal *Labor Omnia Vincit* przyznawane przez Towarzystwo im. Hipolita Cegielskiego w Poznaniu (2011), Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski (2011), Nagrodę Honorową Fundacji Kultury Paryskiej (2011), Kawaler I klasy Norweskiego Orderu Zasługi (2012), Srebrny Medal Fundacji Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy (2012) oraz Honorową Doroczną Nagrodę Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego za szczególne dokonania w dziedzinie ochrony dziedzictwa w roku 2013 (2014).

Od wielu lat jest członkiem krajowych i międzynarodowych organizacji i stowarzyszeń branżowych: International Council of Museums (ICOM), Stowarzyszenie Historyków Sztuki (SHS), Stowarzyszenie Twórcze Polart, Stowarzyszenie SIEMACHA, International Association of Art Critics (AICA), w latach 2000-2004 prezes Fundacji Książąt Czartoryskich, Członek Rady ds. Muzeów przy Ministrze Kultury i Dziedzictwa Narodowego w latach 2000-2011, od 2012 roku Członek Komisji Kwalifikacyjnej ds. opiniowania wniosków o wpisanie muzeum do Państwowego Rejestru Muzeów, od 2001 roku Członek Społecznego Komitetu Odnowy Zabytków Krakowa (SKOZK) – od 2009 roku Członek Prezydium SKOZK. Ponadto, juror ogólnopolskich i międzynarodowych konkursów kulturalnych, między innymi „Wydarzenie Muzealne Roku”.

Do tej pory Kapituła wskazała i uhonorowała dziewięć osób. To: dr Krystyna Styrna-Bartkiewicz (2001), prof. Tadeusz Chrzanowski (2002), Zbigniew Kazimierz Witek (2003), prof. Jerzy Wyrozumski (2004), Jan Kanty Pawluśkiewicz (2005), prof. Jerzy Stuhr (2006), Ojciec Leon Knabit (2007), prof. Wojciech Leśnikowski (2013), ks.bp prof. Tadeusz Pieronek (2014).

[ZOBACZ GALERIĘ](#)